

צנחן דתי ימני-אספן

שבו הוא מכהן גם כחבר הנהלה. דיעותיו הפוליטיות נוטות משהו ימנה. אך הוא אינו מוכר כפעיל ואינו קשור בצורה גלויה למפלגה כלשהי.

הקריירה העיסוקית שלו החלה כאשר בשנת 1965 רכש סופר חברת ביטוח שנקראה דויד סופר ביטוחים בע"מ.

בשנת 1967 הקים בשותפות יחד עם אל"מ אברהם יפה ז"ל את חברת-התעופה אוירום. אשר עסקה בהורדת גשם מלאכותי, וכן טיסות מיפוי וסקרים מדעיים.

בשנת 1968 עמדה סוכנות הנסיעות אורינט שפינג על סף פשיטת-רגל. דויד סופר רכש את החברה והפך אותה לחברה משגשגת (! - נתון שנתקבל ולא אומת על-ידנו).

בשנת 1972 החל סופר להיות מעורב בחברת הירדן, החברה הנ"ל הוקמה עוד ב-1944 לצורך קבלת זכיונות לעריכת קידוחי-נפט באזור ים-המלח. בשיתוף עם איש-העסקים האמריקאי לואיס ("לו") ברנט (המוכר כמלך הפלסטיק) וכ-פעיל בעיסוקי נפט בטקסס) רכש סופר את השליטה בחברת הירדן ונכנס לתחום חימושי-הנפט.

בשנת 1975 השקיעה חברת הירדן הון בחיפושי נפט בסיני. סימני-הנפט הראשונים הקציפו את מניות החברה פי 21. עליות השערים נוצלו על-ידי הצמד והם ביצעו עיסקה של רכישת נכסים על-ידי המרת ההון שצברו.

בשנת 1977 פנה סופר אל עולם-העסקים האמריקאי. הצמד סופר-ברנט רכש את חברת הפקות-הנפט דרל פטרוליום קורפוריישן, חברה אמריקאית הרשומה בטקסס. ההשקעה בסדר-גודל של כמיליון ויון וחצי דולר, מצידם נמסר בזמנו כי השקעה זו הניבה רווחים נאים.

מאז אותה עיסקה עבר מרכז הכובד של סופר לארצות-הברית, ובמקביל הרחיב גם את השקעו-תיו בישראל.

סופר מחזיק ב-25% ממניות היסוד של הסיני-דיקט הא"י למיכרות בע"מ. זו חברת האם של ירדן השקעות בע"מ. סוכנות הביטוח שבבעלותו נותנת מזה שנים שרותי מישרד לירדן תמורת תשלום שנתי קבוע.

סופר, דויד בן אברהם ת"ז 9-158190-00, יליד 03.05.1941, מצב משפחתי: רווק.

כתובת מוצהרת: רח' יורדי הסירה 17 י"ם כתובת נוכחית: רח' אחד העם 18 י"ם רכב: נוהג במרצדס כסופה משנת 1983, דגם 280.

הינו עוסק מורשה: כתובת העסק - קרן היסוד 5 ירושלים.

דויד סופר, בן למשפחה דתית, הוא בנו השישי והאחרון של פרופסור אברהם שרייבר, אחד המומחים למדע היהדות וביתביידי עתיקים. על פועלו בתחום זה קיבל אביו ב-1981 את פרס ישראל. כמה חודשים לאחר מכן, נפטר. לדויד שלוש אחיות ושני אחים. אחד מהם עורך-הדין הירושלמי שלמה סופר.

עוד בצעירותו, ניכרו בבן-הזקונים דויד תכונות אשר הפכו לסימן היכר - שילוב בולט של אמנות, אספנות ועסקים. סופר לנו כנ נעוריו עסק באיסוף בולי דואר עברי ובולי מינהלת העם וכי.

דויד סופר מציג עצמו כאדם מאמין ושומר-מסורת, הוא אינו נוסע בשבת ונוהג לבקר בבתי-כנסת. במישרדו יש ספריית סיפרי קודש והלכה. סופר הוא רווק ירושלמי המתגורר בדירה מדו-חדת. כאספן, מחזיק סופר חפצי אמנות ויודאיקה, ודירתו אף מעוטרת באוסף ציורים יקרי-ערך של גדולי הציירים בימינו.

את חייו הפרטיים והאינטימיים חולק סופר עם נשים אחדות, איתן הוא נוהג לבלות ולהיראות בציבור.

דויד סופר שירת במסגרת שרות-החובה בצנ"חנים, בזמן מלחמת ששת הימים. במלחמת יום-הכיפורים נמנה עם היחידה שלחמה בחווה הסינית. בעת שרותו הצבאי מצא זמן להקדיש להוצאת ספרים, והיה קשור להוצאת הספרים קדם.

נודע, כי סופר יזם הקמת קרן צדקה שכינויה קרן סופרים. באמצעותה נתרמים עשרות אלפי דולר-ים מדי שנה למוסדות, מיספחות נזקקות ולתלמידי-ישיבה. כמו כן תורם סופר לאוניברסיטת בר-אילן, מוסיאון ישראל ולבית-החולים שערי-צדק.

הרסה מונסה (עם שוטרת) מסרה על רגואן

אם איוואן בוסקי הגדול שעשה אותו הרבר, אבל כמאות מיליוני דולרים (רק הקנס שהסכים לשלם היה מאה מיליון דולר), לא התגלה על-ידי המחשב אלא בגלל הלשנה של מוסר המידע, עורך-הדין דניס לוי (שניהם יהודים, כמוכן) - אז רוצים שנאמין כי המחשב שפסח על בוסקי גילה את סופר?

האמת היא שסופר נפל כתוצאה מ"הלשנה פשוטה מירושלים.

הלפרין ידע

לאחר התמוטטות בנק צפון אמריקה היתה תחרות בין המעריבים מי יגיע קודם לתביעה ויהפוך לערמדינה. תמורת הקלה בעונש. מני

בציריך, והעיקול מנע הוצאת חצי מיליון דולר מחשבון פלאנמיר ליעד אחר. כאשר קיבל סאק את הפרטים הללו, וכן מידע מרויך על מקומות השהיה של סופר בניו-יורק (מלון ריג'אנסי).

בנק קטן בירושלים, שאחר כך הפך לבנק צפון אמריקה. עם בנק זה עשה דויד סופר את מרבית העסקים שהעדיף לא לעשותם עם בנק דיסקונט, שעזמו עבר רישויות. הלפרין הצטיי בניהול עסקות בלי

על הקבלן העשיר הירושלמי יוסף חפצרי. אוספיה-עיתקות שלו הוא בין הירועים בעולם, מה המידע שנמסר לא ידוע, אולם נראה כי לרגואן ולחפצרי היו קשרי-עסקים רבים. הרסה מונסה מסרה עוד מידע, בין

הוא מבוקש עלידי השילטונות האמריקאיים כחשוד בעשיית-רווחים במירמה. יגאל לביב חושף כאן עלו האמריקאים על עיקבותיו

ועל שותפיו (איל-הנפט לו ברנט ואיל-הממון מיכאל ג'סלון, שאביו שולט בחברת הענק פיליפ ברדרס), היה קל למצוא נמחשב הבורסות כי העסקות הללו נעשו תמיד לפני הודעות על מיווג של החברות המעורבות.

מכאן, למריל לינג, שעשתה את המיווג, היתה הדרך קצרה, וכאשר חשבונית-הטלפון של סופר בניו-יורק הראו כי היה משוחח רבות במועדים ולבגטיים עם נחום וסקביץ, בביתו או במישרדו בלונדון, נסגר המעגל. (שיחות טלפון מעבר לים נרשמות באמריקה בחשבונות הטלפון, כולל מיספר מקבל השיחה).

למעשה, בניגוד לשטויות של עתרי נאים מסויימים (שכרגיל עטו על טרפם בחשבם כי הוא מחוסל, בעוד קודם לכן לא פסקו מלהתחנף אליו) מצבו של סופר, וכן וסקביץ, טוב יחסית. אילו היה לסאק משהו פלילי נגד השניים, היו ממתנים לתפוס אותם באמריקה, שבה הם שוהים כמה חודשים בכל שנה, ולא נוקטים בפעולות כאשר השניים באירופה, ואם היתה עילה פלילית צי-ריך להזקק להליכי-הסגרה מסובכים.

שנית, כל מה שיש לסאק זה העובי-דה שנעשו עסקות על-ידי חברות פני-מיות, הקשורות בסופר, במועדים חשויים, ובאותו זמן היו שיחות מחדרו של סופר לביתו של וסקביץ. אין כל מידע על תוכן השיחות. אין הוכחות ישירות לתשלום מסופר לווסקביץ, פרט למי-המשך בעמוד 26)

תיכונות, מעל לשולחן ומתחתיו, עסקות שחוקיה-מטבע של ישראל לא היו מתיים. מאז נעצרה הרסה מונסה הוא משתף פעולה עם המישטרה, כאשר הוא מנסה להציג את מונסה כדמות המרכזית - בעוד היא מנסה להציג דווקא אותו כחשוב יותר.

כדי להציל את עורו, הוא מסר גם מידע על לקוחות הנכב, וביניהם על דויד סופר.

הלפרין ידע היטב את כל עיסקי-המניות והמטבע הבינלאומיים של סופר. סיפר כל מה שידע לחוקרים. הללו העבירו מידע זה לרשויות המתאימות, כמו רשות ניירות-הערך הישראלית, שלאחר בדיקה קבעה כי אין בעסקות אלו כל עברה בישראל, אולם לא כך הדבר באמריקה.

ייתכן גם, נאמר, כי חקירה של העסק קות הללו באמריקה תגלה עובדות ש-יהיה בהן להפיללו בישראל. התוצאה היתה שבאפריל 1986, כי דיוק לפני שנה, הועבר המידע המחז שיד על סופר לרשות ניירות-הערך הי-אמריקאית.

מה שנמסר היה למעשה פרטים על רכישות ומכירות של מניות שנעשו על-ידי שלוש חברות של דויד סופר או בשליטתו: פלאנמיר, מדה וקדם פב-לישג (חשבונות שלוש חברות אלה בציריך, כננק קרדיט סוויס, עוקלו בשבוע שעבר על-ידי סאק, לאחר ש-סופר העביר 1.9 מיליון דולר מחש-בנות בניו-יורק לחשבון פלאנמיר

כ"ל הבנק, הרסה מונסה, עשתה עיס-קטי-עון, נידונה לעונש קל של חמש שנות-מאסר. היא מסרה מידע לתביעה תמורת מה שקיבלה. אחד הדברים שמסרה מונסה היה

מינהל הכנסות המדינה והאוצר, שכולם תכרו למיפלגה. כאשר יש לך חברים כאלה, אין צו-רך בפרוטקציה. התירוץ להקלה היה מידע שמסר

מוריס רגואן (עם אופירה נבו) מסר על חפצדי